

Dommen faller

Uansett hvor flott alle hadde spilt, måtte juryleder og musikkprofessor Levon Chilingirian nådeløst kunngjøre hvilke fire kvartetter som gikk videre til dagens semifinale i Trondheim International Chamber Music Competition. **Side 4 og 5**

Med vekt på detaljene

En sterk kammermusikkal opplevelse.

Konsert

Elise Båtnes, fiolin
Bengt Forsberg, klaver
Belcea Quartet

MUSIKK AV BRAHMS OG BRITTEN

I musikken er detaljene livsviktige. Og på kammerkonserten i Frimurerlogen i går kveld fikk vi oppleve hvor avgjørende de faktisk kan være. For Bengt Forsberg er en detaljenes mester, og det å kunne oppleve hans kunst en dyvåt onsdag i september, kan nesten grense mot det uvirkelige. Men det gjaldt ikke bare ham. Også Elise Båtnes er i stand til å stable detaljene på en slik måte at de danner en mesterlig helhet. I tillegg spiller Belcea Quartet med en så finstemt nerve at Britten fremsto i all sin underfundige bredde, selv om penselen de brukte var av det litt bredere slaget.

Men også Brahms kan favne vidt. Og selv et intermezzo kan lodde de største dybder. Det gjelder i hvert fall de som utgjør opus 117. Slike mellomspill kan i utgangspunktet fremstå som noen ubetydelige bagateller, ikke minst når de av komponisten blir omtalt som «vuggesanger». Men tenker man etter, er det nettopp vuggesangene som skjuler de dypeste minner. Det var det også for Brahms, der nettopp tapet av en god barndom preget ham for resten av livet. Derfor er vuggesangene for ham forbundet med smerte og lengsel, og det i en romantisk forstand. Men paradoksalt nok fikk Forsberg dette frem ved hjelp av et nesten minimalistisk uttrykk. Selv om det også er tre andante-satser som kommer etter hverandre, fikk han dem til å fremstå med en ekstrem nyanserikdom i sin energiske dveling ved detaljene.

Mindre spenn ble det ikke i hans tredje fiolinsonate i d-moll, opus 108. Selv om Elise Båtnes kan ha et dramatisk temperament, ble dette spart helt til siste sats, som dermed også nesten eksploderte. Denne dramatikken ble fulgt opp med Belceakvartetten, som gjorde en mangfoldig Britten både levende og nærværende. Spesielt den midterste satsen, med betegnelsen «Solo», og som ble utført av Corina Belcea-Fischer, viste hvor bærende denne fiolinisten er. Renere går det ikke an å få en så sårbar og gjennomslutning sats presentert. Men også i det burleske og i den litt mer naivistiske satesats var detaljene så velplasserte at sammenstillingen av Brahms og Britten absolutt fremsto som vellykket.

Anmeldt av HROAR KLEMPÉ

Nådeløst nåløye

Seks nasjoner er representert blant de fire strykekvartettene som gikk videre til torsdagens semifinale i Trondheim International Chambermusic Competition.

Trondheim Kammermusikkfestival

De syv edsvorne «dommerne» i juryen, ledet av den meget høyt respekterte fiolinisten, kammermusikeren og musikkprofessoren Levon Chilingirian, valgte å slippe fire kvartetter gjennom nåløyet i stedet for fem, som konkurranseplanen egentlig åpnet for.

Tre av kvartettene som gikk videre til dagens mellomrunde er rene «jentelag». Kvartetten Finzi har musikere fra England og Irland. Tercea er et rent fransk ensemble mens Enaccord mønstrer musikere fra Belgia og Nederland. Fjerde semifinalist er «boybandet» Interface fra Polen.

I innledende runde diskuterer ikke juryen deltakerne seg i mellom. Hvert jurymedlem avgir poeng for hver kvartett, disse summeres og resultatet er gitt. At «bare» fire gikk videre skyldes trolig at disse skilte seg såpass ut at det var naturlig å sette strek der.

Konklusjonen var klar, sa i alle fall juryleder Chilingirian. Summingen blant publikum etter kunngjøringen viste imidlertid at meningene var delte, kvartettene som ikke gikk videre hadde også sine tilhengere. Amerikanske Æolus og danske Nordica måtte imidlertid søke trøst i jurymedlemmers personlige vurdering av deres innsats som forklaring på hvorfor de ikke gikk videre.

Første forsøk

De fire guttene i polske Interface kunne knapt vente med å gå i gang med å finpusse verkene de skal spille på torsdagens semifinale.

Det holdt! Belgisk/nederlandske Enaccord String Quartet er en av fire kvartetter som kunne juble for semifinaleplass i Trondheim International Chambermusic Competition.

Foto: OLE-EINAR ANDERSEN

– Vi var litt nervøse i første runde. Det var sterke følelser i sving, men vi prøvde å fokusere på eget spill og formidling, forteller Krzystof Specjal (fiolin), Thomas Neugebauer (fiolin), Bartoz Sotomski (bratsj) og Grzegorz Krawaczak (cello). Alle fire har deltatt i konkurranser og vunnet priser som solister og medlemmer av andre ensembler, men dette er faktisk den aller første konkurransen de deltar i som kvartetten Interface.

– Vi etablerte kvartetten i 2007 og siden har vi øvd hele ti-

den, ler de. Kvartettens motto og spilleregel er å skape forbindelse mellom publikum og musikken de framfører. Det er også forklaringen på kvartettnavnet Interface.

– Får dere hørt noen konserter, eller blir det bare konkurranse?

– Vi må i alle fall spille semifinalen først, så får vi se om vi går videre derfra. Det hadde vært fint å oppleve litt annet av festivalen enn konkurransen. Hele opplegget i Trondheim virker veldig profesjonelt og topp or-

ganisert. Vi hadde ikke ventet at det skulle være så bra. Så langt har det vært en fantastisk opplevelse, sier musikerne i Interface.

Etter torsdagens semifinale går tre kvartetter til lørdagens finale. Der spiller de om en førstepris på drøyt 100 000 kroner, samt attraktive konsert/festivaloppdrag.

Dagens semifinaler starter i Frimurerlogen kl.10.45 og det er gratis adgang.

OLE-EINAR ANDERSEN 72 50 16 90
ole-einar.andersen@adresseavisen.no

Golijovs favoritt: Overalt der «Oceana» framføres krever komponisten at Biella Da Costa skal være solist. Foto: RUNE PETTER NESS

Engler og

Sopranen Biella Da Costa er en særdeles viktig ingrediens når festivalkomponist Osvaldo Golijovs verk «Oceana» framføres i Olavshallen i kveld.

Biella er egentlig jazzsanger, men har også et par års skoleing som klassisk sanger. Hun er også innom rock og blues og opptrer jevnlig på klubber i Latin-Amerika og USA. Hun har utgitt flere plater.

Siden deres samarbeid startet i 2000, er Biella blitt en av Golijovs favoritter – over alt hvor «Oceana» framføres krever komponisten at hun skal være solist. Det er hun selvfølgelig

Polsk håp: Interface Quartet gikk videre til semifinalen i den aller første konkurransen de spiller sammen som kvartett.

Foto: KIM NYGÅRD

demoner

både takknemlig og glad for – og det fører henne til konsertsteder over store deler av verden.

Besøket i Trondheim er hennes første i Norge og hun har med seg både mann og datter på turen. I Europa har Biella tidligere sunget i Russland, Tyskland og Nederland. Hun framførte et annet sentralt verk av Golijov («Ayre») på onsdagskveldens sene konsert på Dokkhuset.

– Golijov er kreativ og utfordrende. Musikken hans lodder dypt. Den er bevegende, uttrykksfull og framkaller sterke følelser med rytme og vakre melodier. Det er lidelse og

glede, musikken rommer både engler og demoner, mener Biella. Når hun synger «Oceana» føler hun seg balanserende, nærmest svevende, på kanten av et stup. Det er alltid spennende når «Oceana» framføres for et nytt publikum, jeg er glad for at det kan skje her i Trondheim, sier Da Costa.

Framføringen av «Oceana» krever store vokale ressurser. I tillegg til Da Costa medvirker også sopranen Ann-Helen Moen samt de to korene Trondheim Vokalensemble og Trondheim kammerkor sammen med Trondheim Symfoniorkester på kveldens konsert.